

Comparison of Participation-based Education and Telling Scientific Stories on the Happiness of Students Ready for the Gifted Test

Majid Kargar Moghanjoughi¹, Naeimeh Moheb^{2*}, Rana Saken Azari³,
Bahram Asle Fatahi⁴

1- PhD student, Department of Educational Psychology, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

2- Assistant Professor, Department of Clinical Psychology, Faculty of medicine, Tabriz Medical Sciences, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

3- Assistant Professor, Department of Psychology, Sarab Branch, Islamic Azad University, Sarab, Iran.

4- Assistant Professor, Department of Educational Psychology, Shabestar Branch, Islamic Azad University, Shabestar, Iran.

Corresponding Author: Naeimeh Moheb, Assistant Professor, Department of Clinical Psychology, Faculty of medicine, Tabriz Medical Sciences, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

Email: moheb.n@yahoo.com

Received: 27 Dec 2023

Accepted: 11 Aug 2024

Abstract

Introduction: Happiness is an emotional state characterized by feelings of happiness, satisfaction, and health. Therefore, the current research aims to compare education based on participation and education based on telling scientific stories on the happiness of students ready for the gifted test in the academic year 1401-1402.

Methods: The current research is applied in terms of research purpose and semi-experimental in terms of data collection method, in which it is a pre-test-post-test design with a control group consisting of two experimental groups and one control or control group. The statistical population includes all male students in the sixth grade of primary school in Tabriz city who were studying in the academic year 1401-1402. The research participants included 45 male students in the sixth grade of primary school who were selected by random cluster sampling. The tool used in this research is the use of the Oxford Happiness Standard Questionnaire (OHI), which includes 33 items and its purpose is to check happiness among students.

Result: One-way covariance analysis in Mankwa text shows that one-way covariance analysis is significant in happiness variables ($F=289.012$ and $P>0.05$). The current results mean that there is a significant difference in the dependent variable of the research (happiness) between the experimental groups (participation-based training and scientific storytelling training) and the control group. Also, looking at the difference in averages in the descriptive statistics section of the happiness variable, the experimental group 1 (participatory learning) has increased more than the experimental group 2 (learning to tell scientific stories).

Conclusions: The results obtained from this research showed that there is a significant difference in the dependent variable of the research (happiness) between the experimental groups (teaching based on participation and teaching telling scientific stories) and the control group; that both methods can lead to an increase in happiness, however, due to the difference in the averages in the descriptive statistics, the participation-based training method has been able to create more effectiveness.

Keywords: Education based on participation, Education based on telling scientific stories, Happiness, Gifted.

مقایسه آموزش مبتنی بر مشارکت و بیان داستان های علمی بر شادکامی دانش آموزان آماده برای آزمون تیزهوشان

مجید کارگر مغانجویی^۱، نعیمه محب^{۲*}، رعنا ساکن آذری^۳، بهرام اصل فتاحی^۴

۱- دانشجوی دکتری، گروه روانشناسی تربیتی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.
 ۲- استادیار، گروه روانشناسی بالینی، دانشکده پزشکی، علوم پزشکی تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.
 ۳- استادیار، گروه روانشناسی، واحد سراب، دانشگاه آزاد اسلامی، سراب، ایران.
 ۴- استادیار، گروه روانشناسی تربیتی، واحد شبستر، دانشگاه آزاد اسلامی، شبستر، ایران.

نویسنده مسئول: نعیمه محب، استادیار، گروه روانشناسی بالینی، دانشکده پزشکی، علوم پزشکی تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.
 ایمیل: moheb.n@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۵/۲۱

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۰/۷

چکیده

مقدمه: شادکامی یک حالت عاطفی است که با احساس شادی، رضایت و سلامتی مشخص می‌شود. فلذا پژوهش حاضر با هدف مقایسه آموزش مبتنی بر مشارکت و آموزش مبتنی بر بیان داستان های علمی بر شادکامی دانش آموزان آماده برای آزمون تیزهوشان در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ است.

روش کار: پژوهش حاضر از لحاظ هدف تحقیق از نوع کاربردی و از لحاظ شیوه گردآوری داده ها از نوع نیمه آزمایشی است، که در آن از طرح پیش آزمون_ پس آزمون با گروه کنترل که دو گروه آزمایش و یک گروه کنترل یا گواه می باشد جامعه آماری شامل تمامی دانش آموزان پسر پایه ششم ابتدایی شهر تبریز است که در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ مشغول تحصیل بودند. شرکت کنندگان پژوهش شامل ۴۵ دانش آموز پسر پایه ششم ابتدایی بودند که به روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای انتخاب شدند. ابزار مورد استفاده در این پژوهش، استفاده از پرسشنامه استاندارد شادکامی آکسفورد (OHI)، که شامل ۳۳ گویه و هدف آن بررسی شادکامی در بین دانش آموزان می باشد.

یافته ها: براساس تحلیل کوواریانس یک راهه در متن مانکوا هر دو روش آموزش مبتنی بر مشارکت و بیان داستان های علمی بر متغیر شادکامی ($F=289/012$ و $P<0/050$) تفاوت معنی دار را نسبت به گروه کنترل نشان می دهد. تفاوت میانگین ها در بخش آمار توصیفی در متغیر شادکامی، گروه آزمایش ۱ (آموزش مشارکتی) نسبت به گروه آزمایش ۲ (آموزش بیان داستان های علمی) افزایش بیشتری داشته است.

نتیجه گیری: بین گروه های آزمایش (آموزش مبتنی بر مشارکت و آموزش بیان داستان های علمی) و گروه کنترل در متغیر وابسته پژوهش (شادکامی) تفاوت معنی داری وجود دارد؛ که هر دو روش می تواند به افزایش شادکامی منجر می شود با این حال با توجه به تفاوت میانگین ها در آمار توصیفی، روش آموزش مبتنی بر مشارکت توانسته است اثرگذاری بیشتری را ایجاد کند.

کلیدواژه ها: آموزش مبتنی بر مشارکت، آموزش مبتنی بر بیان داستان های علمی، شادکامی، تیزهوشان.

مسئولیت پذیری فردی سوق می دهند. یادگیری مشارکتی مزایای زیادی دارد، برای اینکه دانش آموزان بتوانند با گروهی از افراد کلاس یا خارج از آن به آسانی کار کنند، باید مهارت های اجتماعی مورد نیاز را کسب کنند، به این منظور معلمان باید به طور مرتب کار کردن با دیگران را به دانش آموزان یاد بدهند؛ با توجه به نتایج یک بررسی که توسط (مرکز منابع دولتی) منتشر شده است اصلی ترین علت از دست دادن شغل، نداشتن مهارت های لازم در آن شغل نیست، بلکه ناتوانی در برقراری ارتباط با دیگران و کنار آمدن با همکاران است. افزایش مدت زمانی که دانش آموزان درگیر درس یا کار گروهی هستند، یکی از مزایای یادگیری مشارکتی می باشد (۵). Santrock (۲۰۲۱) به نقل از سلطانی و همکاران (۲۰۲۱) یادگیری مشارکتی و همکاری از مفاهیم کلیدی در حوزه یادگیری گروهی هستند، که بر همکاری فراگیران با همدیگر برای رسیدن به دانستن و فهمیدن تأکید می کند (۱).

یکی دیگر از انواع یادگیری، که در این پژوهش پرداخته شده است، یادگیری مبتنی بر بیان داستان های علمی می باشد. داستان گویی نوعی آفرینش دو جانبه است بین داستان گو و شنونده، که در آن پیام ها به بهترین شکل ممکن از داستان گو به شنونده انتقال پیدا می کند و داستان گو تلاش می کند مفاهیم مورد نظرش در قالب داستان به شنونده منتقل کند (۶). داستان گویی، ساده ترین، ارزان ترین و در عین حال مؤثر ترین شیوه های نمایشی است که امکان اجرای آن برای هر خانواده ای وجود دارد. فرهنگ داستان و داستان گویی به یک معنا آینه ای درخشان و جلوه تمام نمای افکار و حالات هر قومی است، که ریشه در دیرینه ترین آداب و آئین های آن قوم و جامعه دارد و در هر زمان و هر مکان براساس شرایط حال و مقتضیات برخاسته از الزام های اجتماعی و فرهنگی قابل بازآفرینی است. چه بسا منابع اصیل آن در عمیق ترین لایه های ناهشیار جمعی یک قوم و فرهنگ ریشه دوانده و منبع التیام دردها و مشکلات روانی و اجتماعی انسان ها بوده است (۲).

شادکامی احساسی است که همه خواهان آن هستند اما تعداد کمی از ما به آن دست می یابیم. نشانه مشخص چنین احساسی قدردانی، احساس درونی خوب بودن،

مهم ترین وجه تفاوت انسان با سایر موجودات، توانایی تفکر اوست. آدمی با بهره گیری از چنین قدرتی است که به یادگیری می پردازد. البته در این فرآیند، از همکاری و مشارکت هموعان خود استفاده می کند و از آن ها و با آن ها یاد می گیرد (۱). به نظر می رسد یادگیری انتخابی است که یادگیرنده از بین اتفاقات دنیای پیرامون به عمل می آورد، به تحلیل آن می پردازد و آن را با دنیای ذهن و تفکراتش ارتباط و تطبیق می دهد. اگرچه تعیین و تعریف یادگیری از اهمیت بسزایی برخوردار است اما برخی از اندیشمندان و پژوهشگران مربوطه تلاش داشته اند تا عوامل تعیین کننده آن را نیز شناسایی کنند، زیرا با توجه به اهمیت نقش علوم در ابعاد مختلف زندگی، اهمیت و ضرورت بررسی و تحقیق علمی در مورد عوامل تاثیر گذار بر یادگیری دانش آموزان قابل توجه است (۲). یادگیری تعریف زیادی دارد ولی از نظر Kimble (۱۹۶۱) یادگیری ایجاد تغییر نسبتاً پایدار در رفتار یا توان رفتاری است که از تجربه ناشی می شود و نمی توان آن را به حالت های موقتی بدن مانند آنچه بر اثر بیماری، خستگی، یا داروها ایجاد می شود نسبت داد (۳). دایسون و همکاران (۲۰۰۴) الگوی یادگیری مشارکتی برای نخستین بار توسط دیوید و راجر جانسون در اوایل دهه ی ۱۹۷۰ در مدارس شهر آستین تگزاس در ایالات متحده مورد استفاده قرار گرفت. روش مورد استفاده این دو محقق به پنج عنصر (۱: تعامل چهره به چهره ۲) روابط مثبت میان اعضا ۳) مسئولیت پذیری فردی ۴) مهارت های اجتماعی مشارکتی ۵) پیامدهای گروهی استوار است. در این الگو دانش آموزان با توجه به هدفی که از قبل مشخص شده و برای اجرای یک وظیفه محول شده با یکدیگر به همکاری می پردازند. در یادگیری مشارکتی، همه ی اعضا گروه های دانش آموزی، مشارکت دارند و به دیگران در کامل کردن یادگیری های خود اعتماد دارند (۴).

تعریف های زیادی از یادگیری مشارکتی وجود دارد. Johnson & Halloby (۲۰۰۳) به نقل از بنی طالبی دهکردی (۲۰۲۰) یادگیری مشارکتی، روشی از آموزش و یادگیری است که در آن دانش آموزان در گروه های کوچک کار می کنند تا به اهداف آموزشی برسند؛ و اهدافی که عمدتاً با فعالیت های یادگیری مشخص می شوند، دانش آموزان را به استدلال و

Sheldon و Lyubomirsky (۲۰۲۱) معتقدند، افراد شادکام دارای الگویی هستند که در تفسیر اتفاقات تسهیل کننده، هیجانات مثبت است، معنا بخش به زندگی و مولد حس ارزشمندی در آن هاست (۱۳). افراد شادکام از نظر ساختار فکری، قضاوت و انگیزش با افراد ناشادکام تفاوت دارند و از بازدهی فردی و خانوادگی، شغلی، تحصیلی و اجتماعی بالاتری برخوردارند. فردی که از شادکامی بیشتری برخوردار است، آرامش و احساس امنیت بیشتر، تصمیم گیری راحت تر، میزان کار مطلوب و مشارکت بیشتر، زندگی سالم و پر انرژی و در نهایت زندگی رضایتمندانه ای دارد (۱۴).

با توجه به این شواهد پژوهشی و همچنین با افزایش شادکامی در بین دانش آموزان آماده برای آزمون تیزهوشان (۱۴،۱۳،۱۲) هدف پژوهش حاضر مقایسه بین آموزش مبتنی بر مشارکت و آموزش مبتنی بر بیان داستان های علمی بر شادکامی دانش آموزان آماده برای آزمون تیزهوشان شهر تبریز است.

روش کار

پژوهش حاضر از لحاظ هدف تحقیق از نوع کاربردی و از لحاظ شیوه گردآوری داده ها از نوع نیمه تجربی است، که در آن از طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل که دو گروه آزمایش و یک گروه کنترل یا گواه می باشد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از روش تحلیل کوواریانس استفاده شده است. جامعه آماری شامل تمامی دانش آموزان پسر پایه ششم ابتدایی شهر تبریز است که در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ مشغول تحصیل بودند، که در اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ به مدت یک ماه این پژوهش به طول انجامید. حجم نمونه براساس برآورد کوهن بر پایه اندازه اثر ۰/۹۵ و توان آزمون ۰/۸ و با سطح اطمینان ۰/۰۵ برای هر گروه ۱۵ نفر می باشد یعنی حجم نمونه ما ۴۵ نفر از دانش آموزان ششم ابتدایی در دو گروه آزمایشی و یک گروه کنترل تشکیل می شود. که ۱۵ نفر گروه آزمایش اول (گروه آموزش مبتنی بر مشارکت) و ۱۵ نفر گروه آزمایش دوم (آموزش مبتنی بر بیان داستان هاس علمی) و ۱۵ نفر دیگر گروه کنترل و گواه بود.

احساس رضایت و علاقه بر خود و دیگران است. عادی ترین حالت ذهنی همان حالت خوشنودی و شادی است (۷). Denir (۱۹۹۷) به نقل از ترکاشوند (۲۰۱۹) شادکامی را بر اساس سه مولفه همبسته با یکدیگر تعریف کرده: حداقل عواطف منفی، حداکثر عواطف مثبت، سطح بالای رضایت از زندگی، شادکامی مقدار ارزش مثبتی است که یک فرد برای خود قائل است (۷). شادکامی درجه و میزانی که با آن یک فرد کیفیت کلی زندگی اش را به عنوان یک زندگی کاملاً مطلوب مورد قضاوت قرار می دهد (۸). شادکامی در واقع همان چیزی است که اکنون محققان این رشته آن را بهزیستی ذهنی یا انتزاعی می نامند. به عقیده برخی از مولفان شادی و شادکامی در زندگی از عوامل مهمی است که موجب می شود فرد احساس خوبی در مورد زندگی خود و دیگران داشته باشد؛ افراد خوشحال دارای امید، تعمق، موفقیت های آموزشی، سطح بالای علایق اجتماعی و کیفیت زندگی هستند (۹). بنا بر نظریه Argyle به نقل از رشیدی (۲۰۲۰) شادکامی از دو جزء عاطفی و شناختی تشکیل شده است. آنان بر این باور بودند که اگر از مردم بپرسند منظور از شادکامی چیست؟ دو نوع پاسخ را مطرح می کنند: الف) ممکن است حالات هیجانی مثبت مثل لذت بردن را عنوان کنند. ب) به طور کلی آن راه، راضی بودن از زندگی یا رضایت بیشتر از جنبه های زندگی می دانند. از نظر آرجیل و همکاران شادکامی متضاد افسردگی نمی باشد، اما عدم شرط افسردگی را برای شادکامی لازم می دانند (۱۰).

اهمیت شادکامی بر نگرش و ادراکات شخصی مبتنی است و حالتی مطبوع و دلپذیر است و از تجربه های مثبت و رضایت از زندگی نشأت می گیرد (۱۱). از دیدگاه روانشناسی دو نوع شادکامی وجود دارد. یک نوع شادکامی از رهگذر شرایط محسوس زندگی نظیر زناشویی، تحصیل، شغل و امکانات مالی و رفاهی حاصل می شود که شادکامی عینی نامیده می شود. نوع دیگر، متأثر از حالات درونی و ادراکات شخصی است که از آن به عنوان شادکامی ذهنی تعبیر می شود. شادکامی انرژی، شور و نشاط، حرکت و پویایی است و همچون سپری می تواند آدمی را در برابر استرس ها و مشکلات محافظت نموده و سلامت جسمی و روانی او را تضمین کند (۱۲). از اهمیت و ضرورت شادکامی به نظر

شکل ۱. حجم نمونه براساس برآورد کوهن بر پایه اندازه اثر محاسبه توسط دانیل سوپر

Anticipated effect size (Cohen's d):	0.95
Desired statistical power level:	0.8
Probability level:	0.05
Calculate!	
Minimum total sample size (one-tailed hypothesis):	30
Minimum sample size per group (one-tailed hypothesis):	15
Minimum total sample size (two-tailed hypothesis):	38
Minimum sample size per group (two-tailed hypothesis):	19

happiness questionnaire یا با اختصار (OHQ) منتشر شد. روایی و پایایی پرسشنامه شادکامی آکسفورد (OHI): آرگایل (۱۹۸۹) با ۳۴۷ آزمودنی، ضریب آلفای پرسشنامه را ۰/۹۰ بدست آوردند و فارنهایم و برونینگ (۱۹۹۰) به نقل از Ghorbani Pilehvar (۲۰۱۸) آلفای ۰/۸۷ را با ۱۰۱ آزمودنی گزارش کردند (۱۵). همچنین در بررسی Lewis و همکاران (۲۰۰۵)، آلفای کرونباخ ۰/۹۲ به دست آمده است (۱۶). لیاقتدار (۲۰۰۸) ضریب پایایی پرسشنامه را با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۸۲ به دست آورد (۱۷). محمدی پور (۱۳۹۱)، به نقل از Ghorbani Pilehva (۲۰۱۸) از روایی پرسشنامه را مناسب و قابل قبول و پایایی آن را ۰/۸۷ ذکر کرده است (۱۵). روش نمره گذاری و تفسیر پرسشنامه شادکامی آکسفورد (OHI):

این آزمون شامل ۲۹ عبارت چهار گزینه ای است که نمره گذاری گزینه های هر عبارت به ترتیب شامل: هیچ وقت نمره صفر، مخالفم نمره ۱، موافقم نمره ۲ و کاملاً موافقم نمره ۳.

تفسیر: بدین ترتیب بالاترین نمره ای که پاسخ دهنده می تواند در این مقیاس کسب کند، ۸۷ است که بیانگر بالاترین حد شادکامی بوده و کمترین نمره این مقیاس صفر است که موید ناراضی بودن آزمودنی از زندگی و افسردگی فرد است. نمره بهنجار این آزمون بین ۴۰ تا ۴۲ است. لذا تفسیر آن بر روی یک پیوستار قرار می گیرد که در یک سوی آن شادکامی بسیار بالا و در سوی دیگر عدم شادکامی مفرد قرار می گیرد، بنابراین هر چه نمره آزمودنی از متوسط نمره کل (۴۴) بیشتر باشد میزان شادکامی بالاتر و هرچه کمتر باشد عدم شادکامی فرد را نمایش می دهد. روش: در این پژوهش متغیرهای مستقل آموزش مبتنی

روش نمونه گیری به صورت تصادفی خوشه ای می باشد که از بین نواحی پنجگانه آموزش و پرورش، ناحیه یک تبریز انتخاب، سپس از ناحیه مزبور دو مدرسه به نام های امام حسن مجتبی (ع) و امام حسین (ع) انتخاب که یک کلاس ششم ابتدایی از مدرسه امام حسن مجتبی (ع) به تعداد ۱۵ نفر از ۲۲ نفر در گروه آزمایش اول (گروه آموزش مبتنی بر مشارکت) و یک کلاس ۳۰ نفری از مدرسه امام حسین (ع) به تعداد ۱۵ نفر به گروه آزمایش دوم (آموزش مبتنی بر بیان داستان های علمی) و ۱۵ نفر از همان کلاس در گروه کنترل جای گرفتند.

ابزار مورد استفاده در این پژوهش، استفاده از پرسشنامه استاندارد شادکامی آکسفورد ((Oxford Happiness Inventory))، که دارای ۲۹ ماده است که در سال ۱۹۸۹ توسط مایکل آرگایل و براساس پرسشنامه افسردگی بک (۱۹۷۶) ساخته شده است. ابتدای پرسشنامه اطلاعات شامل سن، میزان تحصیلات پدر و مادر خواسته شده بود. سوالات پرسشنامه براساس طیف چهار درجه ای نمره گذاری می شود و میزان شادکامی فردی را می سنجد. پایه نظری این پرسشنامه تعریف آرگایل و کراسلند از شادکامی است؛ این پرسشنامه شادکامی شامل ۳ مولفه درجه عاطفه مثبت، میانگین سطح رضایت در طول یک دوره و نداشتن احساس منفی می باشد. شیوه ساخت آن به این گونه بود که این پژوهشگران از طریق رایزنی با آرون تی بک، جملات مقیاس افسردگی بک را وارونه کردند و ۲۱ گویه به دست آمد. سپس ۱۱ ماده به این ۲۱ ماده افزوده شد و در نهایت با بررسی های نهایی مقیاس ۲۹ گویه ای پرسشنامه شادکامی آکسفورد (OHI) پدید آمد. همچنین در سال های بعد این پرسشنامه تغییراتی یافت با نام oxford

شد. سپس، پس از هر سه گروه گرفته شد (یعنی دوباره ابتدا به هر سه گروه پرسشنامه استاندارد شادکامی آکسفورد (OHI) ارائه شد). در ادامه، نتایج مربوط به هر دو مرحله ی آزمون با استفاده از آزمون های آماری مناسب به منظور بررسی معناداری اثر متغیر مستقل بر متغیر وابسته با استفاده از نرم افزار SPSS 24 تجزیه و تحلیل شد.

در گروه آزمایشی به روش آموزش مبتنی بر مشارکت جیگ ساو ابتدا قبل از شروع آموزش به روش جیگ ساو، آموزش هایی در مورد روش جیگ ساو به صورت عملی به دانش آموزان توسط معلم (محقق) ارائه شد و دانش آموزان را به گروه های ۵ نفری تقسیم کردیم، سپس موضوع تدریس توسط معلم به بخش هایی تقسیم و هر موضوع به یک فرد ارائه شد. دانش آموزانی که مسئول بخش مشابه بودند به همدیگر ملحق شدند، گروه های تخصصی تشکیل شد و در نهایت به تسلط و تخصص (با توجه به سوالات توسط محقق) رسیدند. پس از این فرآیند، به گروه خود باز گشتند و یافته های خود را به اعضای گروه خود انتقال دادند. در نهایت پرسشنامه استاندارد شادکامی آکسفورد (OHI) برای بار دوم بعد از گذشت یک ماه در جلسه دهم بر روی آزمودنی ها اجرا شد.

بر مشارکت و آموزش مبتنی بر بیان داستان های علمی و متغیر وابسته شادکامی است. دانش آموزان آماده برای آزمون تیزهوشان، از دانش آموزان پسر ششم ابتدایی تشکیل شده است. در این تحقیق سه گروه داریم، دو گروه بعنوان گروه آزمایش و یک گروه بعنوان گروه گواه یا کنترل می باشد (حجم نمونه ما ۴۵ نفر از دانش آموزان ششم ابتدایی در دو گروه آزمایشی و یک گروه کنترل تشکیل می شود. که ۱۵ نفر گروه آزمایش اول (آموزش مبتنی بر مشارکت) و ۱۵ نفر گروه آزمایش دوم (آموزش مبتنی بر بیان داستان های علمی) و ۱۵ نفر دیگر گروه کنترل و گواه می باشد). با توجه به طرح پژوهش از هر سه گروه آزمودنی ها بعد از اعمال متغیر مستقل با هم مقایسه شوند، بدین صورت که ابتدا از هر سه گروه پیش آزمون گرفته می شود و نمره ی آنان به عنوان نمره ی پیش آزمون محسوب می گردد (یعنی ابتدا به هر سه گروه پرسشنامه استاندارد شادکامی آکسفورد (OHI) ارائه شد). و پس از اعمال متغیر مستقل در گروه آزمایش (در گروه آزمایشی اول، آموزش مبتنی بر مشارکت به روش (jigsaw) و در گروه آزمایشی دوم، آموزش مبتنی بر بیان داستان های علمی با استفاده از کتاب آموزش طبقه بندی شده ریاضی ششم ابتدایی، نوشته اصلانی و اردستانی (۱۸) که روایی و پایایی آن در پایان نامه عابدی (۱۹) تایید شده است، استفاده

جدول ۱. پروتکل دوره آموزشی (آموزش مبتنی بر مشارکت جیگ ساو)

شماره جلسه	عنوان فعالیت	اهداف کلی
جلسه اول	توضیح روش تدریس مشارکتی جیگ ساو به دانش آموزان و شرح آن	آشنایی دانش آموزان با روش های تدریس مشارکتی
جلسه دوم	توضیح در مورد پیش آزمون و پس آزمون پرسشنامه شادکامی آکسفورد و اجرای پیش آزمون	آشنایی دانش آموزان با پیش آزمون و پس آزمون، پرسشنامه شادکامی آکسفورد و در نهایت اجرای پیش آزمون
جلسه سوم	توضیحات ابتدایی در مورد مباحث الگوهای عددی و هندسی و طرح پنج مساله برای نفرات گروه	ایجاد انگیزه برای شروع درس، آشنایی دانش آموزان با مبحث الگوهای عددی و هندسی به صورت گروهی
جلسه چهارم	توضیحاتی در مورد مباحث عدد نویسی و طرح پنج مساله برای نفرات گروه	آشنایی دانش آموزان با مبحث عدد نویسی و گسترده نویسی به صورت گروهی
جلسه پنجم	توضیحاتی در مورد مباحث بخش پذیری اعداد و طرح پنج مساله برای نفرات گروه	آشنایی دانش آموزان با مبحث بخش پذیری اعداد به صورت گروهی
جلسه ششم	توضیحات ابتدایی در مورد مباحث اعداد صحیح و طرح پنج مساله برای نفرات گروه	آشنایی دانش آموزان با مبحث اعداد صحیح به صورت گروهی
جلسه هفتم	توضیحاتی در مورد مباحث جمع و تفریق کسرها و طرح پنج مساله برای نفرات گروه	آشنایی دانش آموزان با مبحث جمع و تفریق کسرها به صورت گروهی
جلسه هشتم	توضیحات ابتدایی در مورد مباحث ضرب کسرها و طرح پنج مساله برای نفرات گروه	آشنایی دانش آموزان با مبحث ضرب کسرها به صورت گروهی
جلسه نهم	توضیحات ابتدایی در مورد مباحث تقسیم کسرها و طرح پنج مساله برای نفرات گروه	آشنایی دانش آموزان با مبحث تقسیم کسرها به صورت گروهی
جلسه دهم	اجرای پس آزمون	ایجاد انگیزه، راهنمایی دانش آموزان و اجرای پس آزمون

مجید کارگر مغانجویی و همکاران

مفاهیم در قالب داستان (ایجاد انگیزه و مرحله کلامی و تصویری تدریس) به مدت ۱۰ دقیقه به دانش آموزان منتقل شد. سپس به مدت ۱۵ دقیقه به نکات و فعالیت های ذکر شده در کتاب پرداخت شد. هر هفته یک جلسه ۳۵ دقیقه ای را به آموزش داستان گویی اختصاص داده شد هر جلسه به مدت ۶۰ دقیقه به طول انجامید و ۳ جلسه باقی مانده در هفته به حل فعالیت ها و تمرینات کتاب پرداخت شد.

در گروه آزمایشی به روش آموزش مبتنی بر بیان داستان های علمی به این صورت بود بعد از انتخاب گروه کنترل و آزمایش و پیش از شروع آموزش، ابتدا در خصوص متغیرهایی که می توانست بر نتیجه آموزش موثر باشد از جمله، وضعیت تحصیلی دانش آموزان، شغل و تحصیلات والدین اعضای نمونه اطلاعاتی جمع آوری شد. سپس پیش آزمون توسط نمونه ها تکمیل و سپس گروه آزمایش تحت آموزش ۱۰ جلسه ای قرار گرفتند. در ابتدای هر جلسه آموزشی، داستان مرتبط با موضوع مورد آموزش تعریف شده و

جدول ۲. پروتکل دوره آموزشی (آموزش مبتنی بر بیان داستان های علمی)

شماره جلسه	عنوان داستان	هدف جلسه
جلسه اول	توضیح و چگونگی اجرای دوره، ایجاد ارتباط و تعامل با دانش آموزان و اجرای پیش آزمون
جلسه دوم	آشنایی دانش آموزان با شخصیت های داستان ها
جلسه سوم	داستان گنج نامه ی گم شده.	ایجاد انگیزه برای شروع درس، آموزش مبحث الگوهای عددی و هندسی
جلسه چهارم	داستان ارزش گنج تمیز آباد.	آموزش مبحث عدد نویسی و گسترده نویسی
جلسه پنجم	داستان تقسیم گنج بین اهالی	آموزش مبحث بخش پذیری اعداد
جلسه ششم	داستان انفجار مش موسی	آموزش مبحث اعداد صحیح
جلسه هفتم	داستان جنایت مش موسی	آموزش مبحث جمع و تفریق کسرها
جلسه هشتم	داستان کار خیر کدخدا سلیمان	آموزش مبحث ضرب کسرها
جلسه نهم	داستان وصیت نامه ی مرحوم کل عباس قلی	آموزش مبحث تقسیم کسرها
جلسه دهم	ایجاد انگیزه، راهنمایی دانش آموزان و اجرای پس آزمون

یافته ها

داده های جدول ۳ توزیع افراد نمونه را بر اساس سن شرکت کنندگان و میزان تحصیلات پدر و مادر دانش آموزان شرکت کننده در پژوهش نشان می دهد

گروه کنترل هیچ یک از آموزش های بالا را دریافت نکردند و روش عادی (به شیوه سخنرانی) آموزش دریافت کردند.

سن شرکت کنندگان (سال)		فراوانی		درصد	
۱۱		۱۷		۳۷/۸	
۱۲		۲۸		۶۲/۲	
مجموع		۴۵		۱۰۰	
درجه تحصیلی (پدر و مادر)		آموزش مبتنی بر مشارکت		آموزش مبتنی بر بیان داستان های علمی	
تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
۶	۴۰	۴	۲۶/۶۷	۷	۴۶/۶۷
۴	۲۶/۶۷	۷	۴۶/۶۶	۵	۳۳/۳۳
۵	۳۳/۳۳	۴	۲۶/۶۷	۳	۲۰
۴	۲۶/۶۷	۷	۴۶/۶۷	۷	۴۶/۶۷
۷	۴۶/۶۶	۳	۲۰	۵	۳۳/۳۳
۴	۲۶/۶۷	۵	۳۳/۳۳	۳	۲۰

داده‌های میانگین، انحراف معیار، کجی و کشیدگی متغیر شادکامی در جدول زیر به این صورت است.

جدول ۴. شاخص‌های توصیفی متغیر شادکامی

گروه‌ها	کمترین	بیشترین	میانگین	انحراف معیار	چولگی	کشیدگی
گروه آزمایش ۱ (آموزش مشارکتی)	پیش‌آزمون	۳۲	۴۷	۳۶/۴۰۰	۴/۳۸۸	۰/۹۹۰
	پس‌آزمون	۷۲	۸۰	۷۵/۱۳۳	۲/۷۲۲	-۱/۰۳۰
گروه آزمایش ۲ (آموزش بیان داستان‌های علمی)	پیش‌آزمون	۳۱	۴۸	۳۷/۷۳۳	۴/۵۵۸	۰/۴۶۸
	پس‌آزمون	۶۷	۷۷	۷۲/۴۶۶	۳/۲۹۲	-۱/۱۷۳
گروه کنترل	پیش‌آزمون	۲۳	۴۰	۳۲/۶۶۶	۶/۳۵۴	-۱/۴۱۷
	پس‌آزمون	۳۰	۴۹	۴۰/۲۶۶	۶/۲۱۵	-۱/۰۹۲

بررسی نرمال بودن توزیع متغیر شادکامی از آزمون شاپیرو-ویلک استفاده شده است. با توجه به سطوح معنی داری شادکامی در گروه مورد مطالعه دارای توزیع نرمال می باشد

جدول ۵. نتایج آزمون همگنی شیب رگرسیون‌ها برای شادکامی در گروه آموزش مبتنی بر مشارکت و بیان داستان‌های علمی

منبع تغییر	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معنی داری
اثر گروه * پیش‌آزمون	۱۵۵/۷۵۵	۲	۷۷/۸۷۸	۸/۱۱۵	۰/۲۵۰
خطا	۳۱۶/۷۰۵	۳۳	۹/۵۹۷		

همچنین جهت بررسی مفروضه برابری واریانس متغیر در گروه‌ها از آزمون لوین استفاده شد. سطح معناداری آزمون لوین برابر ۰/۴۷۳ به دست آمد. با توجه به بزرگتر بودن سطح معنی داری از ۰/۰۵ نتیجه گرفته می شود که واریانس شادکامی در دو گروه همگن می باشد. جدول ۶ تحلیل کوواریانس یکراهه در متن مانکوا را برای مقایسه نمره‌های پس‌آزمون، با کنترل پیش‌آزمون متغیر وابسته پژوهش (شادکامی) در گروه‌های آزمایشی و گروه کنترل نشان می‌دهد. تحلیل کوواریانس یکراهه در متن مانکوا نشان می‌دهد که تحلیل کوواریانس یکراهه در متغیر شادکامی ($F=۲۸۹/۰۱۲$ و $P=۰/۰۰۰$) در سطح احتمال ۹۵ درصد معنی دار است.

جدول ۶. نتایج تحلیل کوواریانس یکراهه در متن مانکوا

منبع تغییر	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معنی داری	اندازه اثر
اثر گروه پیش‌آزمون	۲۱۳/۱۲۰	۱	۲۱۳/۱۲۰	۱۴/۵۳۸	۰/۰۰۰	۰/۲۷۲
گروه	۸۴۷۳/۲۵۷	۲	۴۲۳۶/۶۲۸	۲۸۹/۰۱۲	۰/۰۰۰	۰/۹۳۷
خطا	۵۷۱/۷۰۲	۳۹	۱۴/۶۵۹			

هدف از انجام پژوهش حاضر، مقایسه بین آموزش مبتنی بر مشارکت و آموزش مبتنی بر بیان داستان‌های علمی بر شادکامی دانش آموزان آماده برای آزمون تیزهوشان شهر تبریز است. پس از تجزیه تحلیل داده‌ها نتایج زیر به دست آمد. آموزش مبتنی بر مشارکت و آموزش مبتنی بر بیان داستان‌های علمی بر شادکامی دانش آموزان آماده برای آزمون تیزهوشان متفاوت است و فرضیه تحقیق تأیید شد. یافته‌ها نشان داد که آموزش مبتنی بر مشارکت و آموزش مبتنی بر بیان داستان‌های علمی بر شادکامی

بحث

دانش آموزان آماده برای آزمون تیزهوشان تفاوت معنی داری وجود دارد. این بدان معناست که در روش آموزش مورد بحث در این پژوهش (آموزش مبتنی بر مشارکت و آموزش مبتنی بر بیان داستان‌های علمی) توانسته‌اند بر هر کدام از متغیرهای وابسته اثرات متفاوت و معنی داری را ایجاد کنند. بنابراین در تحقیق حاضر مشخص شد، که آموزش مبتنی بر مشارکت و آموزش مبتنی بر بیان داستان‌های علمی منجر به افزایش شادکامی در دانش آموزان خواهد شد، که با توجه به تفاوت میانگین‌ها در آمار توصیفی، چنان برداشت شده است که روش آموزش مبتنی بر مشارکت

مبتنی بر وظیفه اشاره می کند. تقی نژاد و همکاران (۲۹) اثربخشی یادگیری مشارکتی بر شادکامی و حمایت اجتماعی دانشجویان دختر پزشکی را نشان داد. پژوهشگر به منظور تبیین یافته حاضر، با استفاده از متون تخصصی، موارد زیر را از جمله دلایل اثرگذاری مثبت و معنی دار آموزش مبتنی بر مشارکت بر شادکامی را عنوان کرده است. Yogan (۳۰) به نقش داستان های مثبت در تدریس و طراحی برنامه درسی و تاثیر مثبت آن در شادکامی اشاره کرد. Pulimeno و همکاران (۳۱) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که داستانها کودکان نقش مهمی در آموزش دارد زیرا دانش و سرگرمی ارائه می کند و نمونه ای از «آموزه های آموزشی» را نشان می دهد، آن ها در مقاله، مروری خود برای بررسی ابعاد آموزشی و روان شناختی/درمانی ادبیات کودکان با هدف برجسته کردن نقش آن در ارتقای رشد، شادکامی و رفاه همه جانبه دانش آموزان انجام دادند. یکی از مهمترین عوامل مؤثر در شادکامی، میزان استرس افراد است که با کاهش سطح آن میزان شادکامی او افزایش پیدا می کند (۳۲). افسردگی، استرس و ارتباط ضعیف با همسالان می تواند به حذف شادکامی افراد منجر شود (۲۲). آموزش مبتنی بر مشارکت، بر توانایی پرسیدن، شفافیت، وضوح در بیان عقاید و ایده ها، احترام متقابل به دیگران، شرکت برای ایجاد یک محیط یادگیری توأم با لذت و شادکامی و رشد توانایی های ارتباطی مؤثر است (۳۳). دانش آموزان در طول فرآیند روش تدریس مشارکتی، بهتر می توانند ارتباطشان را مدیریت کرده و احساساتشان را ابراز کنند. به این واسطه، آن ها دوستان بیشتری پیدا می کنند و به دلیل جوی که در این گروه ها حاکم است، که از هر گونه رقابتی به دور است، دانش آموزان شناخت بهتری از هم به دست آورده و تعارضات را به راحتی حل می کنند در نتیجه شادکامی را در آنها افزایش می دهند (۳۴) که با نتایج این پژوهش همسو بوده است.

نتیجه گیری

نتایج بدست آمده از این تحقیق نشان داد که بین گروه های آزمایش (آموزش مبتنی بر مشارکت و آموزش بیان داستان های علمی) و گروه کنترل در متغیر وابسته پژوهش (شادکامی) تفاوت معنی داری وجود دارد؛ که هر دو روش می تواند به افزایش شادکامی منجر می شود با این حال با توجه به تفاوت میانگین ها در آمار توصیفی، روش

توانسته است اثرگذاری بیشتری را ایجاد کند. یافته های بدست آمده همسو با نتایج پژوهش های عبدالمالکی (۲۰) نشان داد که رابطه مثبت و معنی داری بین یادگیری مشارکتی و مهارت های اجتماعی با شادکامی و پیشرفت تحصیلی نوجوانان اعضای کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان وجود دارد. در تحقیق مهیج رودی (۲۱) آموزش یادگیری مشارکتی بر شادکامی، میل و تاب آوری تحصیلی دانش آموزان دختر پایه ششم موثر است. پژوهش ترکاشوند، بابامرادی و همکاران (۲۲) اثربخشی بودن یادگیری مشارکتی بر حمایت اجتماعی و شادکامی را نشان داد. اسماعیلی و همکاران (۲۳) اثر بخشی تدریس مشارکتی از طریق محیط یادگیری الکترونیکی و تاثیر آنها بر خلاقیت و شادکامی و پیشرفت تحصیلی را بیان کرد. در پژوهش Akyürek & Aypay (۲۴) به رابطه مثبت و معنی داری بین شادی مدرسه و اثربخشی مدرسه اشاره کرد. Kim & Kim (۲۵) به بررسی آموزش شادی و شادکامی در برنامه آموزش دانش آموز محور از جمله آموزش مشارکتی در دانش آموزان پرداختند که افزایش شادکامی را در دانش آموزان شاهد بودند. Sezer & Can (۲۶) هدف ایجاد نظریه شادکامی مدرسه بر اساس نظرات معلمان، مدیران مدارس، والدین و دانش آموزان انجام شد نتایج نشان داد که معلمان محیط مدرسه، مدیریت مدرسه، روش های مشارکتی بین دانش آموزان و تجهیزات فیزیکی را در اولویت قرار دارند. Suárez (۲۷) به بررسی مثبت و معنی دار شادکامی از طریق روش تدریس مشارکت پرداخت که شواهدی بر تجربیات جدید در آموزش و پرورش، ارزیابی تجربی ابعاد اصلی رضایت و شادکامی در یک دانشگاه مجازی در اسپانیا و توصیف برخی از تجربیات یادگیری در آموزش عالی به عنوان مجموعه ای از شواهد که باعث نتایج مثبت در کلاس می شود، همچنین تحقیق وی ارتباط بررسی شرایط متعدد رضایت و شادکامی در کلاس و توصیف مجموعه ای از شاخص ها را برای ارتقای تجربیات مثبت یادگیری و تدریس در سطوح مختلف مدیریت را نشان می دهد. در پژوهش Chayanuvat (۲۸) به این موضوع پرداخته شده است که در کلاس، بیشتر دانش آموزان ممکن است احساس شادکامی نداشته باشند. در نتیجه، ما باید ترجیحات و سبک های یادگیری دانش آموزان جوان را بشناسیم. از تئوری های یادگیری جدید استفاده شود مانند آموزش مشارکتی، آموزش مبتنی بر داستان های علمی، یادگیری مبتنی بر مغز و یادگیری زبان

سپاسگزاری

مقاله ارسالی حاصل رساله دکتری با نام (مقایسه آموزش مبتنی بر مشارکت و آموزش مبتنی بر بیان داستان های علمی بر پیشرفت تحصیلی، شادکامی و انگیزش تحصیلی دانش آموزان آماده برای آزمون تیزهوشان) می باشد. بدین وسیله از تمامی افرادی که در این پژوهش همکاری کرده اند، قدردانی می شود.

تعارض منافع

نویسندگان هیچگونه تعارض منافی با یکدیگر ندارند.

آموزش مبتنی بر مشارکت توانسته است اثرگذاری بیشتری را ایجاد کند. با توجه به یافته های مطالعه حاضر به نظر می رسد برنامه ریزی مداخلات مؤثر در زمینه ارتقا شادکامی برای دانش آموزان، پیشنهاد می شود در مدارس این دو آموزش برای دانش آموزان استفاده شود.

ملاحظات اخلاقی

این پژوهش موفق به اخذ کد اخلاق با شماره (IR.IAU.TABRIZ.REC.1402.108) شده است.

References

1. Soltani M, Aghdasi AN, Hashemi T. Comparing the Effectiveness of Educational Methods of Reggio Emilia and High Scope on Creativity and Social Skills of Preschoolers in Tabriz City1. Journal of Instructio and Evaluation Vol. 2021;14(55).
2. Mousavi J. Investigating the effectiveness of storytelling on children's social adaptation and aggression. Marodasht: Islamic Azad University Marodasht branch.; 2018.
3. Olson MH, Ramirez JJ. An introduction to theories of learning: Routledge; 2020. <https://doi.org/10.4324/9781003014447>
4. Hassanzadeh M. Investigating the effect of collaborative teaching on the academic engagement and self-regulation of primary school students in Namin city [Educational Science]. Ardabili Mohaghegh Ardabili University..20195.
5. Bani Talebi Dehkordi M. The effectiveness of teaching in the collaborative method of student team improvement groups based on education, resilience and academic self-efficacy of ninth grade female students in Shahrekord. Isfahan: Payam Noor University, Mobarake Center, Isfahan.; 2020.
6. Cekaite A, Björk-Willén P. Enchantment in storytelling: Co-operation and participation in children's aesthetic experience. Linguistics and Education. 2018;48:52-60. <https://doi.org/10.1016/j.linged.2018.08.005>
7. Tarkashund M. Comparison of the effect of lecture teaching and cooperative learning on students' happiness and learning. Tehran: Tehran University of Tarbiat Birshahid Rajaei; 2019.
8. Alam A. Positive psychology goes to school: conceptualizing students' happiness in 21st century schools while 'minding the mind!'are we there yet? evidence-backed, school-based positive psychology interventions. ECS Transactions. 2022;107(1):11199. <https://doi.org/10.1149/10701.11199ecst>
9. Livarjani S, Mohammadin A, Azmode M. The Study of Self-efficacy, Social Anxiety and Psychological Hardiness Among High School Students with Different Levels of Happiness. Journal of Instruction and Evaluation. 2019;12(46):105-24.
10. Rashidi M. Investigating the effect of teaching happiness and emotional intelligence on the happiness and life expectancy of sixth grade boys. Yazd: Yazd University of Science and Art; 2020.
11. Sajadian N, Nemati M, Damanbagh S. Identifying and Prioritizing Factors Affecting Urban Happiness in Ahvaz. Strategic Research on Social Problems. 2020;9(1):79-112.
12. Sahaghi h. Relationship between mental Health and Happiness with Academic Achievement in students of Jondishapour of Ahvaz. Development Strategies in Medical Education. 2018;5(1):15-24.
13. Sheldon KM, Lyubomirsky S. Revisiting the sustainable happiness model and pie chart: Can happiness be successfully pursued? The journal of positive psychology. 2021;16(2):145-54. <https://doi.org/10.1080/17439760.2019.1689421>
14. Lyubomirsky S, Sheldon KM, Schkade D. Pursuing happiness: The architecture of sustainable change. Review of general psychology. 2005;9(2):111-31.

- <https://doi.org/10.1037/1089-2680.9.2.111>
15. Ghorbani Pilehvar A. Prediction of academic progress based on academic self-concept, emotional intelligence and happiness of sixth grade male students of Famnin city. Kabotar Ahang: Payam Noor University Kabotar Ahang Center; 2018.
 16. Lewis CA, Maltby J, Day L. Religious orientation, religious coping and happiness among UK adults. *Personality and Individual Differences*. 2005;38(5):1193-202. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2004.08.002>
 17. Liaghatdar MJ, Jafari E, Abedi MR, Samiee F. Reliability and validity of the Oxford Happiness Inventory among university students in Iran. *The Spanish journal of psychology*. 2008;11(1):310-3. <https://doi.org/10.1017/S1138741600004340>
 18. Aslani HaA, Alireza. Sixth grade math book (categorized education). Tehran: Golvajeh; 2019.
 19. Abedi N. The effectiveness of math education through games and storytelling on math anxiety, academic achievement motivation and academic optimism of sixth grade female students in Arak city in the academic year 2018-2019. Arak: Arak University; 2019.
 20. Abdul Maliki Y. Examining the relationship between cooperative learning and social skills with happiness and academic progress of the adolescent members of the Center for Intellectual Development of Children and Adolescents. Hamedan: Payam Noor University, center of Hamedan; 2022.
 21. Mahij Roudi S. Teaching the effectiveness of cooperative learning on the happiness, desire and academic resilience of sixth grade female students. Master's thesis in educational psychology. Torbat Haydaria: Payam Noor University 2022.
 22. Babamoradi A, Allah Karmi A, Saadipour I. Effectiveness of cooperative learning on social support and happiness. *Quarterly of Educational Psychology Studies*. 2017;14(25):1-22.
 23. Esmaili E, Mousavi F. Comparison of cooperative teaching method through electronic learning environment with lecture method and their effect on creativity and academic progress. *Studies of Education and Training*. 2015;4(1):97-109.
 24. Akyürek Mİ, Aypay A. An Exploration of the Relationship between School Happiness and School Effectiveness. *Journal of Educational Leadership & Policy Studies*. 2023;7.
 25. Kim Sw, Kim LY. Happiness education and the free year program in South Korea. *Comparative Education*. 2021;57(2):247-66. <https://doi.org/10.1080/03050068.2020.1812233>
 26. Sezer S, Can E. School Happiness: A Grounded Theory. *Educational Policy Analysis and Strategic Research*. 2020;15(1):44-62. <https://doi.org/10.29329/epasr.2020.236.3>
 27. Suárez LC, editor Investigating happiness through cooperation: An evidence of new experiences in education. EDULEARN20 Proceedings; 2020: IATED.
 28. Chayanuvat A, Han W, Xuexia S. How to Help Students Learn with Happiness. 2019.
 29. Taghinezhad A, Pendar R, Rahimi S, Jamalzadeh M, Azadikhah M. The Impact of Cooperative Learning on Female Medical Students' Happiness and Social Support. *BRAIN Broad Research in Artificial Intelligence and Neuroscience*. 2017;8(3):57-68.
 30. Yogan L. Where are all the happy stories? The role of positive stories in teaching and curriculum design. *Sociological Focus*. 2020;53(1):1-9. <https://doi.org/10.1080/00380237.2015.980205> <https://doi.org/10.1080/00380237.2019.1703865>
 31. Pulimeno M, Piscitelli P, Colazzo S. Children's literature to promote students' global development and wellbeing. *Health promotion perspectives*. 2020;10(1):13. <https://doi.org/10.15171/hpp.2020.05>
 32. Smith BW, Ford CG, Erickson K, Guzman A. The effects of a character strength focused positive psychology course on undergraduate happiness and well-being. *Journal of Happiness Studies*. 2021;22:343-62. <https://doi.org/10.1007/s10902-020-00233-9>
 33. Chiva-Bartoll O, Montero PJR, Capella-Peris C, Salvador-García C. Effects of service learning on physical education teacher education students' subjective happiness, pro-social behavior, and professional learning. *Frontiers in psychology*. 2020;11:517601. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.00331>
 34. Dewaele J-M, Li C. Teacher enthusiasm and students' social-behavioral learning engagement: The mediating role of student enjoyment and boredom in Chinese EFL classes. *Language Teaching Research*. 2021;25(6):922-45.